

ДЖОЙС МАЙЕР

ДА СЕ НАУЧИМ ДА ВЯРВАМЕ, ЧЕ БОГ НЕ ЗАКЪСНЯВА

Кога,
Господи,
кога?

Кога, Господи, кога?

**Да се научим да вярваме,
че Бог не закъснява**

ДЖОЙС МАЙЕР

ДА СЕ НАУЧИМ ДА ВЯРВАМЕ, ЧЕ БОГ НЕ ЗАКЪСНЯВА

Кога, Господи, кога?

ФОНДАЦИЯ АНИМ

София, 2010

Copyright © 1995 by Joyce Meyer
Original title: When, God, when?

Life In the Word, Inc.
P.O. Box 655
Fenton, Missouri 63026
All rights reserved

Първо българско издание
© 2010 Християнска фондация АНИМ
Ловеч 5500, п.к. 12

Изданието се осъществява със съдействието на
Издателство „Нов човек”
София 1303, ул. „Антим I” 28
www.novchovek.com

ISBN: 978-954-407-341-1

Превод от английски: Свилена Стоянова
Графичен дизайн: Филип Папратилов
Предпечат: Васил Папратилов

Съдържание

Предговор	7
1 Време и доверие	9
2 На точното време	13
3 Определеното време	17
4 Призивът	19
5 Помазанието	21
6 Заделянето	29
7 Уморени ли сте да чакате?	31
8 Търпение, моля!	35
9 Кога ще се сбъдне мечтата ми?	39

Предговор

Служим на един вездесъщ Бог, който ни наблюдава по всяко време. Бог не може да бъде изненадан. Той знае всичко, преди още то да се е случило. Псалом 139 казва, че Той познава мислите ни преди да сме си ги помислили и знае неизговорените ни думи. Повечето от нас се нуждаем да пораснем в доверие към Господ и да се научим как да накараме големия въпрос „Кога?“ да замлъкне.

И понеже този въпрос е много упорит, написах тази книга, за да споделя прозрението, което Бог в милостта си ми е разкрил. Аз съм прекарала голяма част от живота си в нетърпение, разочарования и обезсърчение. Чрез много преживявания съм се научила да се доверявам на Този, Който знае всичко.

Моля се духът ви да се успокои, когато се отпуснете в Него и повярвате на думите на цар Давид: „Времената ви са в Неговите способни ръце.“ (Псалом 31:15 – перифраза мой)

1

Време и доверие

„Повярвах, уповах се, доверих се на Тебе, о, Господи, и казах: Ти си мой Бог”.

„Дните ми (времената ми) са в Твоите ръце; избави ме от ръцете на неприятелите ми и от тези, които ме преследват и ме гонят”.

Псалом 31:14,15 (Разширен превод)

В този пасаж псалмистът казва, че се е доверил на Бога да го избави от неприятелите му и също Му се е доверил да го направи в точното време. Истинското доверие изисква от нас да можем да кажем: „*Времената ми са в Твоите ръце*”.

Разбрала съм, че доверието означава да приемем факта, че някои въпроси ще останат без отговори, а също да поставим дните си, времето в ръцете на Бога – да повярваме, че макар ние да нямаме всичките отговори, Той знае всичко. Той знае съвършеното време за всяко нещо от живота ни. Всички ние

Кога, Господи, кога?

обаче желаем и се надяваме добрите неща да се случват в живота ни СЕГА, а *не по-късно*.

Колкото повече растем в познаването на Бога и напредваме в своя християнски живот, толкова повече се научаваме да вярваме за нещата, но не да се случат СЕГА, а в Божието съвършено време. Евреи 11:1 казва: „Сега вярата е твърда увереност за нещата, за които се надяваме, доказателство (убеденост) за неща, които не се виждат”. Вярата можем да я имаме СЕГА, но проявлението не винаги е точно в този момент.

Доверието и уповането на Бога често пъти означава да не знаем КАК Бог ще извърши това, което е необходимо да бъде извършено и да не знаем КОГА точно ще го направи. Винаги казваме, че Бог никога не закъснява, но освен това Той никога не избързва. Защо? Защото Той използва тези възможности да разгъне и увеличи вярата ни в Него и точно в това време на чакане можем да израснем.

Едни от нашите партньори наскоро бяха в нужда от финансово чудо от Бог, за да успеят да платят непредвидени данъци. Те трябвало да платят тези данъци до 15 април. Семейството беше дало специално дарение за „Живот в словото”, вярвайки че Бог ще снабди тяхната нужда. На 14 април те имаха парите, необходими за плащането на тези данъци. Защо Бог не им ги даде на 1 или на 5 април? Защо понякога Бог чака до последния ден и дори до последната минута?

Причината, поради която го прави, е за да ни научи да Му се доверяваме. *Доверието не се наследява, доверието се учи!* Ние се учим да разчитаме на Бога като преминаваме през различни преживявания, които изискват нашето доверие в Него. Виждайки отново и отново Божията вяроност, ние постепенно се

Време и доверие

освобождаваме от упованието в себе си, постепенно навлизаме в Неговата почивка и полагаме доверието си в Него.

Като гледаме на нещата по този начин, лесно разбираме, че времето играе важна роля в това да се научим да се доверяваме на Бога. Ако Той правеше всичко, което искахме от Него на момента, ние никога няма да пораснем и да се развием. Времето и доверието са братя. Те винаги работят ръка за ръка.

2

На точното време

Левит 26:4 казва: „Ще ви дам дъждовете ви *на времето* им...” Галатяни 6:9 (разширен превод) казва, че не трябва „да се уморяваме и да се отказваме да вършим това, което е добро, благородно и право, защото на точното време, в определеното време ще пожънем, ако не отслабнем, не изгубим смелост и не се откажем”. А I Петър 5:6 ни увещава да „се смиряваме под мощната ръка на Бога, за да ни възвиши Той *своевременно*”.

Кога е *точното време* или *точният сезон*? Вярвам, че то идва тогава, когато Бог знае, че ние сме готови, когато всички останали, които взимат участие също са готови, и когато всичко пасне съвършено в Божия цялостен план. Бог има индивидуален план за нас като личности, но Той също така има и цялостен план за целия свят.

Спомням си време, в което бях разочарована и притеснена от факта, че нищо не се случваше в моето служение. Знаех, че бях помазана да проповядвам и поучавам Божието слово, но абсолютно никакви врати не се отваряха пред мен. Изглеждаше

Кога, Господи, кога?

така, сякаш бях изгубила толкова много време. Аз се чувствах готова. Сътрудничих на Бога. Той беше направил големи неща за мен и аз просто не можех да разбера защо нищо не се случваше. Спомням си дори как попитах: „Боже, какво чакаш още? Нима не съм готова вече?“ Тогава Той ми отговори: „Ти си готова, но някои от другите, които ще участват заедно с теб, не са готови и аз продължавам да изработвам конкретни неща в тях; а ти ще трябва да почакаш.“

Вижте, Бог не притиска, не тласка, не налага, не манипулира, не насилва хората. Той води, напътства, подтиква и предлага. Отговорност на всеки един от нас е да предаде собствената си воля на Него, за да може да служи на Неговите цели и намерения. За някои хора това отнема по-дълго време.

Следователно, ако Бог изгражда група от хора или екип от хора, които ще работят заедно, част от тях могат да станат готови преди останалите. Това е особено трудно, защото когато се новородят те не знаят какъв ще бъде Божия план и дори не се познават помежду си.

Отличен пример за това е един неженен, който се моли на Бога за свършената половинка. Бог на практика подготвя неговата половинка, но човекът, който се моли може да се умори да чака, защото не знае какво точно се случва зад кулисите. Нежененият, който се моли за партньор, който да е зрял християнин, духовно напреднал, развил дарбите и плодовете на Духа, призван в служение на пълен работен ден, и т.н. може да трябва да почака, докато получи своята „специална поръчка“, напълно готова при пристигането. Това отнема време. Не е нещо, което се случва за една нощ. Но със сигурност, Бог има точния човек за този, който се моли.

На точното време

Дейв ме получил много бързо, защото неговата молитва не била пълна с изисквания. Той поискал от Бог жена, правилната за него, и поискал тя да бъде такава, която се нуждае от помощ. Той се молил от време на време в продължение на няколко месеца. След това се запознахме, излязохме пет пъти на среща и се оженихме. Днес, когато излиза тази книга през 1994 г., сме женени вече от двадесет и осем години. Дейв винаги е казвал, че е знаел, че аз съм правилната жена още от първата вечер, в която излязохме заедно, но е почакал да поиска ръката ми, защото не е искал да ме изплаши.

Само след три седмици брак той успя да стигне до заключението, че аз наистина се нуждаех от много помощ, защото имах множество проблеми. Дейв беше получил отговора на своята молитва много бързо, но му предстоеше да понесе много трудности, докато аз израствам в Бога и преодолявам проблемите от моето минало на насилие и малтретиране.

Бог е знаел, че Дейв беше достатъчно зрял, за да понесе и да се справи с трудните години за мен и затова му беше отговорил много бързо на молитвите за съпруга. Той беше достатъчно силен, за да помогне на някой като мен с много проблеми. Дейв също беше готов да бъде употребен от Бога по този начин и Бог наистина го употреби. Ако той нямаше да бъде способен да ме изтърпи и да се справи, или ако беше помолил за някой по-съвършен, предполагам, че Бог щеше да забави Своя отговор до едно по-подходящо време, след като първо извърши необходимите промени в мен, за да ме направи такава, за каквата Дейв би се молили.

Това което се опитвам да ви кажа е, че когато ние чакаме отговор от Бога, е важно да разберем, че в това време Бог може

Кога, Господи, кога?

да работи в живота на няколко човека, за да може да отговори на нашите молитви. Вярата в това прави чакането по-поносимо.

Нека помислим за *точното време* във връзка с финансовия растеж. III Йоан 2 казва: „Възлюбени, моля се да благоуспяваш във всичко и да си здрав, както благоуспява душата ти”. Фразата „както благоуспява душата ти” ни показва, че преуспяването, което очакваме от Бога, зависи от нашата зрялост. *Както благоуспява душата ти* говори за това колко бързо се отзоваваме Бог да постави ума, волята и емоциите ни в единство с Неговата воля.

Зрелостта е процес, който отнема дълго време. Колко точно ще е това време зависи от Божия план и от това доколко съдействаме на този план. Бог ни обича прекалено много, за да ни повери успехи, които да не сме достатъчно зрели да понесем и с които да се справим подобаващо. Затова Той ни казва в Галатяни 6:9: „Нека не ни дотяга да вършим добро, защото, ако не се уморяваме, *своевременно* ще пожънем”. *Точното време* е тогава, когато Бог знае, че ние сме готови, а не когато *ние си мислим*, че сме готови.

Многото благословения прекалено рано могат да направят човек надменен и горделив. Не случайно Библията ни предупреждава да не поставяме новоповярвал на ръководни позиции. Такъв човек не е достатъчно зрял и подобно нещо може да го накара да се възгордее (I Тим. 3:6).

Има време за всяко нещо в живота и има *сигурност и безопасност*, когато то се случва в Божието съвършено време. Затова аз се моля да бъда в Неговата съвършена воля, на Неговото съвършено време – нито стъпка преди Него, нито стъпка зад Него.

3

Определеното време

Исус казва на учениците в Деяния на Апостолите 1:6-8, когато те Му задават въпроси за последните времена, че не им е дадено да знаят в кое време Бог е *определил* това да стане, защото това е само в Неговата власт.

Очевидно учениците все още смятат, че Исус Христос ще установи земно царство. Затова Го питат кога ще възстанови царството и ще го върне на Израил.

Исус им казва ясно, но те явно не проумяват, че Той ще установи духовно царство и това царство ще бъде вътре в тях. Библията ни предупреждава, че знание без мъдрост, е опасно. За учениците щеше да бъде пагубно Исус да им разкрие кога ще установи царството Си, тъй като те изобщо нямат представа какво точно е то.

Много пъти и ние искаме да получим информация за дадено събитие във времето, но Бог не може да ни я даде, защото нямаме достатъчно мъдрост, за да понесем това знание. Авакум 2:3 казва (разширен превод на Библията) „Защото видението се отнася за определено време, и то бърза към края (към изпълнението) и

Кога, Господи, кога?

няма да излъже, нито да разочарова. Ако се бави, чакай го (ревностно), защото непременно ще дойде на определеното време, няма да закъснее”. То няма да се забави с нито един ден.

Определеното време означава времето, за което Бог знае, че е точното време. Затова трябва да смиряваме себе си и идеите си пред мъдростта и силата на Бога, и да Му се доверяваме когато ни казва, че няма да се забави.

Определеното време означава също време, което вече е установено и определено за специфични цели. *То е като да имате уговорена среща.* Не можем да идем на нея, преди да дойде уреченото време. Така са устроени нещата. Бог има определено време или казано по друг начин, Той е определил уговорени часове за нас във връзка с определени проблеми и въпроси в живота ни. Затова е по-добре да се успокоим и да чакаме търпеливо, защото едва тогава, в уреченото време, ще се случат нещата и нито миг по-рано.

4

Призивът

Времето, през което Бог призовава един човек да извърши определено нещо, след това го помазва за това, а по-късно го заделя да извърши делото, може да бъде и обикновено е разделено на три интервала. Често пъти има дълги периоди от време между тези три събития, особено ако човекът ще бъде използван мощно от Бога. *Мощно* не означава непременно, че той ще бъде употребяван по целия свят. Означава само, че той ще окаже влияние върху живота на много хора. В тази, и в следващите две глави, ще разгледаме всяко едно от тези три събития поотделно.

Когато Бог постави призив в живота на даден човек, това може да е нещо, което идва внезапно, или може да е нещо, което човекът винаги е знаел. Спомням си, че съм чела в интервю на един от Американските президенти, който казва, че от много ранна възраст е имал желание и „просто е знаел“, че един ден ще стане президент на Съединените Американски Щати.

Моят личен призив дойде внезапно. Оправях си леглото една сутрин и чух гласа на Господа, който ми каза: „Ще пътуваш навсякъде и ще представяш Моето слово и ще имаш голямо служение

Кога, Господи, кога?

за поучение чрез аудио и видео записи”. И макар това да не беше явен глас, той звучеше много ясно и силно вътре в мен. От този момент насетне аз „просто знаех” и имах огромно, често пъти завладяващо желание да поучавам от Божието Слово.

Никога до този ден не съм знаела, че съм призвана да проповядвам и поучавам. Сега обаче мога да погледна назад и да видя останалите знаци по пътя на моя живот. Винаги съм можела да се изразявам както словесно, така и писмено по много ясен и убедителен начин, така че хората да ме разберат. При мен са идвали дори в средното училище съученици, за да търсят помощ и съвет за своите проблеми. Още тогава имах желание да помагам на другите да оправят живота си. Дори ме бяха накарали да държа реч по време на дипломирането в училище, за да мотивирам съучениците си да продължат напред с живота си и да постигнат по-големи неща. Мислила съм си дори да завърша психология, за да мога професионално да помагам на хората.

След като с Дейв бяхме женени няколко години, аз се приближавах все по-близо до Господа, но все още се борех с големи проблеми в живота си, поради тежкото си минало. По онова време имахме три деца и аз ясно си спомням една неделна вечер, когато се прибрахме след църква и децата вече бяха заспали, как си лежах в леглото. Къщата беше тиха, спокойна, беше тъмно и аз си преповтарях наум проповедта на пастира, но вместо него аз стоях зад амвона. Тогава не разбирах защо го правя, но сега знам.

Вашият призив може да дойде постепенно или внезапно, но от момента, в който бъдете призвани, вие влизате *във време на подготовка*.

5

Помазанието

През времето на подготовка, помазанието от Бога се освобождава за вас в свършена мяра. Помазанието е Святият Дух, който ни прави способни да изпълним призива на Бога в живота ни. Святият Дух ни учи, поправя, осветява, помага и укрепява. Той ни оформя и извайва в съдове, достойни за употреба от нашия Господар. Понякога за това са необходими дълги години.

Спомнете си Мойсей. Той усеща призив в живота си да освободи народа си от робството. Когато се втурва ревностно, той убива египтянин, който малтретира един от израилевия народ, поради което прекарва следващите четиридесет години в пустинята, учейки се как да пастирува, опознавайки Бога в смирение. *Той трупа опит.* Един човек, без обучение, опит и смирение, не може да направи разграничение между ревността си и Божието време.

Помазанието се освобождава в живота ни в зависимост от начина, по който ние съдействаме на Бога в подготвителния процес. Спомнете си за Йосиф, призван от Бога да бъде управник в Египет, за да спаси милиони от глад. Той сънува за тези неща

Кога, Господи, кога?

още като малко момче. В ревността си споделя с братята си. Но те не са очаровани от идеята да се поклонят на малкия си брат и затова го продават в робство.

Йосиф не е имал нищо лошо предвид. Той е мило момче, но очевидно не прилага никаква мъдрост, когато им разказва за нещата, които е видал в сънищата си. Бог допуска някои много тежки години в живота му, но през тези години Той го учи на мъдрост. Опитът му го подготвя за призива му в живота. Той е предаден не само от братята си, но и от приятели, към които се отнася добре и на които смята, че може да се довери. Той е лъган, осъждан погрешно, наказван за неща, за които няма никаква вина и чака дълго време, преди да види изпълнението на своите сънища.

Всички ние имаме подобни преживявания в различни степени, които ни помагат да растем. Те ни подготвят да служим на Бога и да стоим твърди във вярата си, независимо от обстоятелствата. Не Бог е този, който води неприятностите в живота ни. Сатана е този. Дяволът търси как да ни унищожи, но Бог преобръща всичко и го използва за наше добро. Йосиф също е знаел това, защото в Битие 50:20 той казва на каещите се братя: „Онова, което вие намислихте, за да ми сторите зло, Бог преобръна за добро” (перифразирано от мен).

Когато Бог ме призова да поучавам върху Словото Му, роднини и приятели ме отхвърлиха и аз бях много самотна и наранена от това. Бях осъдена, неразбрана и грозно обсъждана. Но и аз бях самонадеяна, прибързана и пълна с лишена от мъдрост ревност. Накратко, *бях пълна със себе си*. Мога да добавя, че всеки е себеобсебен, докато не премине през процеса на подготовка.

Помазанието

Ако случайно си мислите: „Не и аз, аз нямам такива проблеми”, нека ви предупредя, че ви предстои грубо събуждане за реалността на вашето истинско аз! И докато не „смирите себе си под мощната ръка на Бога”, вашето точно време никога няма да дойде (I Петър 5:6).

Поглеждайки назад, мога да видя много отличителни етапи на прогрес в моето служение, които съответстваха на етапите на личното ми израстване и получаване на по-голямо помазание.

Домашни библейски уроци

В един от най-първите етапи Бог ме инструктира да напусна добре платената си работа, за да се подготвя за служението, което в крайна сметка започнах. Това решение отрязва доходите ни на половина. Бог винаги се е грижил за нуждите ни, но това бяха бедни години.

Започнах да водя библейски уроци, което продължи около пет години. През първите две и половина години поучавах веднъж седмично. Хората толкова се увеличиха, че трябваше да започна да провеждам по две събрания – едно сутрин и едно вечер. И макар че по това време преживявахме силен финансов стрес, аз не получавах никаква финансова помощ за тези събрания.

Хората, които поучавах, около двадесет и пет във всяка една служба, силно се противяха на идеята за дарение, макар някои от нуждите ни да бяха съвсем очевидни. За мен беше трудно, но това изчисти мотивите, поради които поучавах. Продължавах без да се откажа и очевидно не го правех заради парите. И макар че ми беше трудно понякога да не се огорчавам от хората, постепенно разбрах, че нещата се случваха по този начин, защото Бог не искаше да знам от къде точно ще дойде снабдяването

Кога, Господи, кога?

за мен. Той искаше да установи СЕБЕ СИ като източникът в моя живот, а за това е необходимо *време*, както и устояване и издръжливост в трудните ситуации, от които по-скоро би ни се искало да избягаме.

Много хора наистина бягат. Те са призвани, но понеже не са готови да издържат във времето на подготовка, никога не стигат до положението да бъдат избрани сред призваните. Матей 20:16 (разширен превод) казва: „Мнозина са призвани, но малцина са избрани”. Чух веднъж един говорител да казва, че това означава, че много са призвани, но много малко са тези, които са готови да поемат отговорността на призоваването.

В разширения превод на Библията II Тимотей 2:15 говори малко за отговорността, която имаме към призива си: „Учи и се старай да направиш най-доброто, на което си способен, за да се представиш одобрен (изпитан чрез трудност) пред Бога, работник, който няма никаква причина да се срамува, като правилно анализираш и точно представяш (правилно боравиш и умело поучаваш) Словото на Истината”.

През тези години на преподаване във всекидневната ни стая на двадесет и пет човека, Бог ме научи на много неща във връзка със служението.

Временно поставена в страни

След това последва една цяла година, през която аз не правих абсолютно нищо в служението. Бог ми беше говорил и ми каза: „Спри домашните библейски уроци, ето аз ще направя нещо ново”. Желанието ми да водя тези библейски уроци се беше изпарило! Тъкмо бях родила и всичко в сърцето ми, включително и обстоятелствата, потвърждаваха това Слово от Господа.

Помазанието

Но в определен смисъл ми беше много трудно да се покоря. Хората тъкмо бяха започнали да ни събират малки дарения всяка седмица от порядъка на петнадесет до петдесет долара. Но събра ни за един месец, това бяха пари, които ни бяха от голяма полза. Сега вече аз трябваше да реша да се откажа от този източник на снабдяване, за да мога да стигна до следващата степен.

Плътта ми очакваше да се случи нещо грандиозно след моето жертвоготовно покорство, ала *нищо не се случи в продължение на цяла година!* Не се отвориха никакви врати! В известен смисъл това беше една от най-трудните години от живота ми. Дали не бях разбрал Божиата воля? Дали не си бях измислила цялото това видение? Дали изобщо някога то щеше да се случи? Какво можех аз да направя, за да го накарам да се случи? А Бог продължаваше да ми казва: „Мълчи (успокой се) и знай, че аз съм Бог”. (Псалом 46:10).

Понякога е много трудно да чакаме и да стоим тихи и спокойни, докато дойде Божието време. По онова време не разбирах това, за което днес ви говоря. Имаме много по-ясна представа за нещата, когато погледнем назад към тях и много по-малка яснота, когато се стремим да преминем през тях. Понякога Бог просто поставя хората в страни и ги оставя да поседят там. Изглежда така, сякаш абсолютно нищо не се случва, но всъщност много неща стават чрез Духа. Това е време на израстване, на фино настройване, на очистване и на вяра, макар нищо да не се вижда на лице.

Следващите пет години

Към края на тази една година на чакане с Дейв започнахме да посещаваме нова църква. Тя тъкмо отвори врати в региона

Кога, Господи, кога?

на Сейнт Луис. Беше малка, около тридесет човека, но имахме много силно свидетелство в сърцата си, че Бог ни иска там. Не след дълго ми предоставиха възможността да започна всяка четвъртък сутрин женски събрания в църквата – Християнски център „Живот“. Тези събрания бяха определени от Бога като следващата фаза от моето служение и *това беше Божието време*.

Бог благославяше и служението растеше. В най-добрите времена сме се радвали на посещение от четиристотин жени всяка седмица. Накрая започнах да работя в църквата и станах помощник пастир. Бях ръкоположена в Християнски център „Живот“ и преподавах в Библейския колеж там. След това църквата спонсорира първото ми радио предаване, което се излъчваше в Сейнт Луис.

През петте години, прекарани там, аз научих много важни уроци. Едно от нещата, на които се научих, беше как да се покорявам на властите. Един човек не е подходящ за лидер, ако преди това не се е научил как да стои под авторитета на друг лидер. Запомнете, че покорството не е просто действие, то е отношение. Вие може и да решите да направите каквото се иска от вас, но отношението на покорство е нещо, което трябва да се роди вътре във вас, особено ако сте със силна воля каквато бях аз.

През този период се научих да работя с екипи от хора и да участвам в различни форми на служение. Научих още много за чакането. Имаше още много неща, които Бог беше вложил в сърцето ми, които исках да направя, но отново това не беше правилното време. Това означаваше повече чакане, повече учене и повече израстване.

Това бяха страхотни години, бяха трудни години, изпълнени със смях и сълзи, вълнения и разочарования. През това време с

Помазанието

Дейв станахме и все още сме най-добри приятели с пастирите на Християнски център „Живот“, Рик и Дона Шелтън и заедно израствахме в Господа.

Разбрала съм, че когато хората израстват заедно, ако не се откажат един от друг, те обикновено се обвързват заедно в дълбоко приятелство, което трае за цял живот. Мога дори да кажа, че докато оправяхме грешките и бъркотиите, ние все повече се сприятелявахме.

Когато Християнски център „Живот“ достигна събрание от около 1200 души, всички се подготвихме да се преместим в нова, много красива сграда. Всичко беше вълнуващо и победоносно, и тогава Бог отново ми говори.

6

Заделянето

Живот в Словото стартира

Спомняте ли си, когато Бог първоначално ми говори? „Прививът“ дойде, докато си оправях леглото и Господ ми каза: „Ще пътуваш навсякъде и ще споделяш Моето слово и ще имаш голямо служение за поучение чрез аудио и видео записи“. Това отчасти се беше изпълило през годините на подготовка, но видението се беше разраснало в други насоки.

Един ден по време на молитва Бог озари специфично слово от Филипяни 2:16 (разширен превод на Библията) по много силен начин. Там се казва: „като държите (към света) и предлагате (на всеки човек) Словото на Живота...“ В този ден получих видение да достигна до цялата нация чрез радио предавания.

По онова време, когато получих видението, не водех радио предавания в никоя радиостанция. Бях пътувала малко, но не много далеко. В сърцето ми имаше желание за много повече, но все си мислех, че Бог по някакъв начин ще успее да направи всичко това да се случи чрез работата ми в Християнски център „Живот“, която между прочем много харесвах. Но Бог имаше други планове.

Кога, Господи, кога?

Притчи 16:9 (разширен превод) казва: „Сърцето на човека планира пътя си, но Господ направлява стъпките му”. Аз имах план. Смятах, че това е Божият план, но Той ми говори отново и ми каза: „Моята работа за теб тук свърши. Вземи служението си и иди на Север, на Юг, на Изток и на Запад”. Видях в Духа, че трябва да взема съществуващото служение „Живот в Словото”, което извършвах за Християнски център „Живот” и да започна подобни събрания на други места. Дълго време се противих, но най-накрая се убедих, че Бог ми казва да направя именно това. Знаех също, че ако грешах, щях да изгубя всичко, което бях постигнала през последните десет години. Страхувах се!

Най-накрая се покорих на Бога и напуснах работата в църквата. По времето на този преход Бог ми показа, че сега вече Той ме заделя към „призива”, който Той има за живота ми. Всичко останало беше чудесно, но си оставаше само една подготовка. Във всяка моя стъпка по пътя Божието помазание се увеличаваше с увеличаването на моите отговорности.

В Деяния на апостолите 13:2 (разширен превод) е записано, че докато светиите „се покланят заедно”, Святият Дух им каза да отделят сега Павел и Варнава за делото, за което Той ги е призовавал. Те бяха извършвали плодотворно служение, което носеше благословения. Но в Божието точно време Той им каза: „Сега е определеното време”.

Искам да ви насърча, че в Божието определено време, вие ще видите изпълнението на мечтите и виденията, които Бог ви е дал. Ако Той е поставил определен призив, именно Той ще го изпълни в Неговото свършено време. Съдействайте Му на всяка крачка по пътя и помнете, че призивът, помазанието и заделянето за изпълнението на призива са неща, които може да отнемат дори няколко години. *Бъдете верни във всяко малко нещо. Времето ви е в Неговите ръце.*

7

Уморени ли сте да чакате?

Ако сте чакали дълго време и не сте успели да видите голям напредък, вероятно сте много уморени да чакате. Искам да ви насърча да имате ново и свежо отношение към чакането. Библията, в Марк 4:20-27 казва, че ние трябва да бъдем търпеливи като земеделец, който посява семена в земята и след това чака както за ранния, така и за късния дъжд. Словото продължава, като казва, че докато чака семената да поникнат, той ляга вечер и става всяка сутрин, докато те поникнат. Но той, земеделецът, не знае как става това.

Бог ме е научил чрез тези стихове да продължавам да живея живота си днес, докато чакам времето, в което онези неща, които са в сърцето ми, ще се случат. Понякога можем да сме толкова погълнати и съсредоточени в опити да постигнем някаква цел в живота си, че да не сме в състояние да се радваме и да се погрижим за нещата от ежедневието си днес.

Аз имах видение от Бога десет години преди да започна да го виждам да се изпълнява в пълнота. През тези десет години съм

Кога, Господи, кога?

убедена, че съм пропуснала много радостни дни в опити сама да родя видението си извън Божието време.

Представете си, че една жена с пет деца забременее. Ако тя започне да се опитва да роди детето си в първия месец от бременността си, това би изглеждало нелепо. А какво би станало, ако тя упорито се опитва да роди това дете и през всичкото това време не успява да се погрижи за останалите пет, които вече има? Съвсем ясно можем да видим колко глупаво е това. В реалния живот хората много често правят точно това, при различни ситуации.

Радвайте се на мястото, в което сте, докато чакате да стигнете там, където искате да сте! Когато Библията казва, че фермерът става и си ляга всеки ден, вярвам, че става въпрос за това, че той живее обикновения си, ежедневен живот, докато чака мечтаната му градина да роди плод.

Веднъж един пастир дойде да ни вземе от едно много натоварено летище. Беше пълно с народ. Имаше опашки пред ескалаторите, имаше опашки пред ресторантите. Където и да тръгнем, трябваше да чакаме. Можех да видя как пастирът леко се изнервя от цялата тази ситуация. Изведнъж се обърна към мен и ми каза: „Предполагам можеш да видиш, че не се справям добре с чакането”.

Всеки път, когато не съм успявала да чакам, резултатите са били очевидни, не само в начина, по който се държим емоционално, но също и в нашите физически тела. Чакането е важна част от човешкия живот и ако то винаги причинява раздразнение и притеснение, това води до стрес и в крайна сметка влияе на физическите ни тела и може да доведе до болести. Същият този пастир, който не „се справяше добре с чакането” по онова време беше много немошен физически, което според лекарите е било

Уморени ли сте да чакате?

причинено от дълги години на стрес. *Развийте ново отношение към чакането и то няма да ви се струва толкова трудно.*

Истината е, че ние прекарваме повече време от живота си в чакане, отколкото в получаване. След като получим това, което сме чакали, ние започваме да чакаме за нещо друго. Ако разбирате това което ви говоря, бързо ще осъзнаете, *че чакането е важна част от човешкия живот.*

Да кажем, че чакате за повишение в работата, а когато го получите – чакате за следващото. Чакате за дете, след това чакате да отmine времето, в което ползва памперси, после да се научи да си обува панталонките, а не след дълго и само да си купува панталоните! Чакате, докато си купите къща, след това чакате да си купите мебели за къщата, която вече имате. След това чакате, докато можете да си позволите да наемете чистачка за къщата и мебелите, за които сте чакали. Разбирате ли какво се опитвам да ви кажа?

Научете се да се наслаждавате на времето на очакване, като знаете, че именно очакването ще доведе до изпълнението на вашата мечта. Всъщност трябва да кажа, че „чакането по правилен начин“ е това, което ще достави мечтата ви. Изпълнението ѝ е от Господа, но чакането е като разносвача на поща или доставчика на поръчки. Понякога човек започва да чака, но докато дойде разносвачът с доставката, те са се отказали и са започнали нещо друго, което е много вероятно също да не дочакат.

Нетърпеливите хора обикновено не могат да чакат достатъчно дълго, за да видят осъществени много велики неща в живота си, защото за великите неща е необходимо дълго време, за да се получат. Съпругът ми, Дейв, обича да казва: „*Бърз и несигурен, бавен и стабилен.*“ Ако едно нещо се свърши прибързано, за да

Кога, Господи, кога?

угоди на нетърпеливите и тези, които не са се научили да чакат, то няма да бъде трайно. Но ако хората чакат за Божието съвършено време, мечтата им ще бъде изпълнена правилно и ще трае дълго, дълго време.

Понякога виждаме „метеори“ в служението – хора, които сякаш идват от никъде и само за кратко време стават известни по целия свят, обикновено защото са успели да се съберат с хора, които отварят врати за тях. Такива служения много рядко траят дълго време. Най-често те попадат във финансови или морални затруднения и проблеми, защото човешкият характер се гради в трудното време на очакването, но те не са прекарвали това време на подготовка и чакане.

Ако един човек непрекъснато се опитва да избегне трудностите в живота и изгрее бързо на хоризонта, той обикновено не успява да устои дълго време. Марк 4:5-6 казва, че семето, което изниква за една нощ, изсъхва с настъпването на деня, когато настанат горещите часове. Когато успеем да се научим да оценяваме и зачитаме времето на очакване, тогава Бог се захваща усилено за работа. И макар да не можем да видим какво точно се случва, нещата, които ще ни зарадват един ден, вече са започнали да се случват, но зад кулисите.

8

Търпение, моля!

Библията ни казва в Евреи 6:12, че ние наследяваме обещанията чрез вяра и търпение. Наследството не изисква никакви усилия от наша страна. Единствено трябва да чакаме да дойде определеното за него време. Вие може да вярвате или да се надявате някой роднина да ви е включил в завещанието си, но със сигурност трябва да чакате търпеливо да дойде точното време, в което да го получите. Вярата и търпението са партньори. Те работят заедно и носят желаните резултати.

Яков 1:2,3 (разширен превод) казва, че ние трябва да се радваме, когато се „сблъскаме с разни изпитания”, като знаем, че „изпитването (доказването) на вярата ни” оформя нашето търпение. И когато търпението извърши свършената си работа, ние ще станем „свършено и напълно развити хора...., които не са лишени от нищо”. Какъв стих само!

Гръцката дума за „търпение” в този стих е думата *хюпомоне*, която означава такова „търпение, което се развива единствено

Кога, Господи, кога?

по време на изпитания”.¹ С други думи, как бихме могли да развием търпение, ако не ни се наложи да чакаме за нещо, което сме поискали, или ако не изтърпим нещо, което не сме искали, докато чакаме?

Когато имаме изпитания, ние растем, или поне е възможно да пораснем, ако „позволим на търпението да изработи съвършеното си дело в нас” (Яков 1:4). Съпротивяването, огорчаването и бягането от всяка трудност не може да роди търпение. Яков 1:4 (разширен превод) казва, че ние можем да бъдем напълно усъвършенствани да не ни липсва (или да не искаме) нищо, ако позволим на търпението да си свърши работата в живота ни. Това е толкова ясно. Ако един човек е търпелив, той може да има мир и радост във всяка една ситуация.

Аз определено не съм съвършена в търпението си, но съм пораснала много в това отношение. Имаше време, в което бях абсолютно нетърпелива и изобщо не можех да се справя с чакането. Накрая обаче осъзнах, че Бог няма да се промени, затова реших, че е по-добре аз да се променя и да се приспособя към Неговите начини. Той казва, че ние получаваме чрез вяра и търпение, затова реших да развия това качество у себе си. *Пораснала съм в търпение и в степенята, в която развивах търпението си, в същата степен растеше и мирът и радостта в мен.*

Търпението е плод на Духа. Търпението е могъщо свидетелство за невярващите. То е като мускул – колкото повече ви се налага да го използвате, толкова по-силно става то, докато един ден се развие напълно и вие трябва само да правите упражнения, за да поддържате тонуса си в областта на търпението – различни

---

1. Vine, W.E. *An Expository Dictionary of New Testament Words* (Old Tappan, NJ: Fleming H. Revell Co., 1940), vol. III, p. 167.

Търпение, моля!

малки неща, които не се случват по план, като мудните хора пред вас; кола, която блокира пътя ви на магистралата; не разбирането на това, което ви се случва; бавенето на отговор, който очаквате от дълго време.

Всички тези неща в крайна сметка ни помагат, макар да изглеждат много трудни, докато преминаваме през тях. Ако осъзнаем това, ще започнем да гледаме по нов начин на търпението.

Евреи 12:1 (разширен превод) ни насърчава с думите: „Нека тичаме с търпеливо устояване и с твърда и активна издръжливост по определения ни курс в надпреварата, която предстои пред нас”. Всяка надпревара има финална линия. Със сигурност ще стигнете до нея, но в Евреи виждаме как точно трябва да тичаме в тази надпревара.

Бъдете търпеливи към себе си

Позволете ми да ви насърча да започнете да градите основите на своето търпение като първо се научите да бъдете търпеливи към самите себе си. Когато допускате грешки, приемайте милостта на Бога и продължавайте към финалната линия. Бъдете търпеливи към себе си докато се учите как да преодолявате слабостите си. *Нетърпението ражда смут и разочарование*, а разочарованието ни тласка в сферата на емоциите, които са нестабилни и в крайна сметка допускате повече грешки отколкото ,ако проявим малко търпение към себе си.

Хората се подобряват много по-бързо, когато проявяват към тях търпение, а не когато ги притискат! Затова бъдете щедри в търпение. Раздавайте го даром както на себе си, така и на останалите около вас. Ще откриете, че това ще ви бъде от голяма полза. Лука 8:15 (разширен превод) казва да „даваме стабилен плод търпеливо”.

9

Кога ще се сбъдне мечтата ми?

Мечтата ви в този момент е в процес! Тя е на котлона и се готви. Сигурно сте чували фразата: „Гледано гърне все не завира”. Наистина ви насърчава да се наслаждавате максимално на всеки един ден от живота си. Свършете своята си част, но не се опитвайте да свършите и Божията.

Има съвършено време за изпълнението на мечтата ви и това е Божието точно време. Единствено Той знае кога е то. Затова, почитайте Бог като Му се доверявате и докато пътувате по пътя към изпълнението, *насладете се на пътуването!*

Никой не може да ви каже кога точно ще пристигнете до изпълнението, но бъдете сигурни, че то непременно ще дойде на точното време.

Повярвайте в това и влезте в Божията почивка!

Как да преживеете ТОЗИ НОВ ЖИВОТ

Ако никога не сте канили Исус да бъде ваш Господ и Спасител, призовавам ви да го направите сега. Можете да се молите с тази молитва и ако сте искрени, наистина ще преживеете този нов живот в Христос:

Господи Боже, вярвам, че Исус Христос е Твоят Син, Спасителят на света. Вярвам, че Той е умрял на кръста заради мен и е понесъл всичките ми грехове. Слязъл е в ада вместо мен и е тържествувал над смъртта. Вярвам, че Исус Христос е възкръснал от мъртвите и сега стои от дясната Ти страна. Нуждая се от Теб, Господи. Прости ми греховете, спаси ме, ела и живей в мен. Искам да бъда новороден.

Повярвайте, че Исус живее в сърцето ви. Греховете ви са простени и вие сте оправдани, а когато Исус се върне, вие ще бъдете загинаги с Него.

Намерете добра църква, която да ви поучава в Божието Слово и започнете да растете в Христос. Нищо няма да се промени в живота ви без познаването на Божието Слово.

Приятели,

Йоан 8:31,32 казва: „ако пребъдвате в моето слово... наистина сте Мои ученици. И ще познаете Истината и тя ще ви направи свободни“.

Насърчавам ви да се хванете за Божието Слово, да го положите дълбоко в сърцата си, а според II Коринтяни 3:18, когато се оглеждате в Словото, вие ще се преобразите в образа на Исус Христос.

Можете да ми пишете и да ми кажете, че сте приели Христос, както и да помолите за безплатна брошура за това как да започнете своя нов живот в Христос.

С обич, Джойс

ДЖОЙС МАЙЕР е сред водещите библейски учители практики. Нейните книги са номер едно по продажби според „Ню Йорк Таймс” – сред тях са повече от осемдесет вдъхновяващи книги, между които „Никога не се предавайте”, „Тайната на истинското щастие”, цялата поредица „Бойното поле на ума” първият ѝ опит в художествената литература „Пенито”, както и много други. Тя е издала хиляди аудио и видео поучения и уроци. По целия свят се излъчва радио и телевизионното ѝ предаване „Да се насладиш на ежедневиия живот”, а самата Джойс пътува по целия свят, за да провежда конференции. Джойс и съпругът и Дейв са родители на четири вече пораснали деца и живеят в Сейнт Луис, Мисури.

Молитва за спасение

Бог ви обича и иска да има лично взаимоотношение с вас. Ако не сте приели Исус Христос за свой Спасител, можете да го направите точно сега. Просто отворете сърцето си към Него и се помолете с тази молитва...

„Отче, аз знам, че съм съгрешил спря- мо Теб. Моля Те, прости ми! Очисти сър- цето ми. Обещавам да се доверя на Исус, Твоя Син. Вярвам, че Той умря за мен – че взе моя грях върху Себе Си, когато умря на кръста. Вярвам, че Той възкръсна от мъртвите. Предавам живота си на Исус точно сега. Благодаря Ти, Отче, за Твоя дар на прошка и на вечен живот. Моля Те, помог- ни ми да живея за Теб. В името на Исус, Амин.“

Ако сте се молили от сърце, Бог вече ви е приел, очистил ви е и ви е направил свободни от робството на духовна смърт. Отделете време да четете и да изу- чавате тези стихове и помолете Бог да ви говори, до- като вървите заедно с Него по пътя на своя нов живот.

Йоан 3:16

Ефесяни

I Йоан 1:9

I Йоан 5:1

I Коринтяни 15:3-4

1:4 Ефесяни 2:8-9

I Йоан 4:14-15

I Йоан 5:12-13

Молете се и искайте Бог да ви помогне, за да на- мерите добра църква, в която се изучава Библията, така че да можете да израствате в Бога и да сте насър- чавани да развивате добро взаимоотношение с Хрис- тос. Бог винаги е с вас. Той ще ви води ден след ден и ще ви покаже как да живеете този живот на изобилие, който Той има за вас!

Отпечатано в полиграфически комбинат
„Димитър Благоев“
София февруари, 2011 г.

БОГ ВИНАГИ ПРАВИ НЕЩАТА НАВРЕМЕ ЗА ВАС!

Той знае съвършеното време за всичко в живота ви. Понякога Той отговаря на молитвите ни бързо, но друг път Той чака, докато се увери, че вие ще използвате дара Му с мъдрост. Чакането не винаги е лесно. Може да се надигне нетърпение, разочарование и отчаяние, защото много искате нещата, които чакате, да се случат точно сега. Единствено когато се научите да почитате, цените и най-вече да се доверите във времето на чакане, едва тогава Бог ще се задвижи зад кулисите към изпълнението на онова, което очаквате. В тази вдъхновяваща книга Джойс Майер показва, че в Божието определено време, вие наистина ще видите изпълнението на мечтите и видението, което Бог ви е дал. Открийте:

- Сигурността на Божието време
- Как можете да пораснете в това време на очакване
- Защо чакането е Божият начин, по който да затвърди вярата и упованието ви в Него
- Как да изградите основите на търпелив начин на живот
- Защо понякога се налага да почакаме другите да станат готови

Бог ви чува и работи, за да отговори на молитвите ви. Ако сте готови да изчакате Неговото съвършено време, тогава мечтите ви ще се изпълнят с пълните благословения на Неговата любов.

JOYCE MEYER
MINISTRIES

ФОНДАЦИЯ АНИМ